

Nạn nhân của những cuộc thủ thuật này là các em bé

Sáng nay, 17-01-2011 tôi đọc một bài tin rất buồn của Hãng Thông Tin AFP trong đó ký giả Hasan Mansoor Hasan Mansoor cho biết tỉ lệ nạn giết hủy trứng sinh đang trên đà gia tăng tại Hồi Quốc (Pakistan).

Nạn nhân của những cuộc thủ thuật này là các em bé – có khi mới lọt lòng mới một hai ba ngày. Những kẻ năm ngoái cho biết khoảng 1000 trứng sinh trong đó 90% là bé gái đã bị giết hoặc bỏ phôi, quăng ra ngoài đường hoặc đổ rác.

Theo luật lệ khắt khe của Hồi Giáo thì những trẻ sinh ra bị ngoại hôn (không hôn thú) hoặc ngoại tình là phạm tội. Đàn bà ngoại tình thường bị kết án tử hình. Mới đây một người đàn bà bị con ở Iran đã bị tòa kết tội ngoại tình, bằng cách ném đá đã gây phẫn nộ trên toàn thế giới do đó việc thi hành bản án bằng những luật lệ những đàn bà xấu số này có thể bị thay thế vì ném đá.

Số dĩ trong số yếu tử, 90% là bé gái là vì, cũng theo luật lệ của Hồi Giáo, đàn bà con gái bị ngăn cấm làm việc, cho nên khi còn sống trong gia đình họ gánh nặng cho cha mẹ, khi kết hôn là gánh nặng cho chồng và gia đình chồng. Cũng theo bài tin nói trên, một bác cha mẹ Hồi Quốc mua một con gái phải gom cho được 11,700 đô-la làm của hồi môn.

Đó y là chuyện buồn giới trẻ sinh ở Hội Quốc. Còn ở Philippines Tây, nạn giới trẻ còn còn nằm trong bóng mờ của phá thai thì như thế nào?

Tại Hoa Kỳ, giới trẻ, không kể tuổi tác – là một trọng tâm cho nên việc giới trẻ hài nhi đã lọt lòng mà xảy ra rất ít. Thống kê năm 2005 cho biết đã có 820,151 vụ phá thai chính thức được thông báo, không kể những vụ phá thai lén lút hoặc không thông báo. Như vậy chỉ trong năm 2005 đã có trên 800,000 thai nhi uống thuốc, không biết được lên Thiên Đàng hay xuống Hội Ngục?

Vì Hoa Kỳ là một liên bang cho nên luật lệ khác nhau từng tiểu bang. Có tiểu bang cho phép phá thai, có tiểu bang ngăn cấm.

Các nhà thờ và Vatican đã đóng một vai trò quan trọng trong việc ngăn cấm phá thai. Những cuộc biểu tình chống phá thai của các nhóm bảo vệ tôn giáo đã đi đến bảo vệ, thậm chí giới thiệu các bác sĩ làm nhiệm vụ phá thai. Vatican chỉ chống phá thai đã đành, mà còn đi xa hơn nữa bằng cách ngăn cấm việc dùng thuốc ngừa thai để “kéo hoặc hóa gia đình”, ngăn cấm việc dùng “bao cao su sinh lý” khiến gây phẫn nộ và chế nhạo khắp nơi.

Còn tại Anh Quốc, thống kê năm 2007 cho biết có 219,000 vụ phá thai trong đó gái trẻ thành niên là con số đáng chú ý Âu Châu. Còn tại Pháp năm 2007 có 227,050 vụ phá thai. Như thế chỉ hai quốc gia Âu Châu này thôi, năm 2007 đã có gần 500,000 thai nhi uống thuốc, không biết có kịp ghi nhận “Tin buồn từ ngày mẹ cho mang nặng nề kiêu ngạo” như nhà sử học Trích Công Sơn nói không?

Còn Việt Nam mình thì sao? Theo tin tức phổ biến trên Internet thì mỗi năm có khoảng 1.2 triệu vụ nạo, vét thai trong đó 20% là học sinh. Đây là con số thật kinh hoàng. Nếu không phá thai được và lại sinh con, những bà mẹ trẻ này thường đem con bỏ chùa, hoặc vứt bỏ hàng rào các nghĩa trang, đem rác... để những ai đem lòng thương tâm thì đem chôn cất hay nuôi dưỡng.

Trong nạn buồn chung của nhân loại đó, chúng ta hãy tìm hiểu xem phá thai bắt nguồn từ đâu?

1) Lợi ích thấp, nghèo đói là nguyên do chính của nạn phá thai trong những quốc gia chậm

phát triển. Đu t t m t t i, lao ra ch n ch đ i đ ki m mi ng ă. Nuôi mình không xong l y đầu nuôi con, cho nên đành ph i phá thai. Nh ng lý do này l i không đ ng v ng t i các qu c gia giàu có nh Hoa K , Pháp, Anh...là n i có l i t c tính trên đ u ng i r t cao, t i sao ng i ta v n c liên t c phá thai?

2) Nh ng cô gái tr , t quê lên thành th ki m vi c làm, s ng đ c thân, t tr , nay l d i “mang b u” thì gi đầu mà chăm sóc con m n? Thôi thì “gi t” đi cho r nh n . H n th n a, xã h i l i không có ch đ tr c p cho các gia đình l i t c th p nh : tr c p xã h i (welfare) , tr c p y t (medicare), phi u th c ph m (foodstamp), nhà tr mi n phí (child care).... N u xã h i th c hi n đ c nh ng tr c p và nh ng đ ch v này thì n n phá thai, gi t h i tr em s sinh s gi m đi r t nhi u. Th nh ng các cô gái v thành niên t i Hoa K có đ y đ đ i u ki n đ h ng tr c p và nh ng đ ch v này...t i sao h v n c liên t c phá thai?

3) H c sinh, sinh viên...đang l a tu i hoa m ng, nay l d i “mang b u”, s cha m m ng ch i, ru ng b , x u h v i bà con xóm gi ng, b n bè đã đành, mà t ng l i thì m m t. Các c u thanh niên thành đ t, có giáo đ c, có đ a v “ngu d i” gì r c l y nh ng cô gái ch a hoang, con m n kè kè bên nách? Thôi thì gi t ho c phá cho xong. Có th nguyên do này khá ph bi n c xã h i giàu l n xã h i nghèo.

4) Phóng túng trong quan h nam n , t t ng gi i phóng tình đ c, phim nh dâm ô, website, báo chí, phim nh, ti u thuy t nh m nh i, thi u giáo đ c h c đ ng, thi u h ng đ n v vi c dùng “bao cao su sinh lý” ... là nguyên do chính c a n n thi u niên mang b u và phá thai.

5) Các cô gái đang làm nh ng ngh liên quan đ n ca nh c, trình di n th i trang, m ph m, trình di n s c đ p, phòng trà, ca vũ, cà-phê ôm, quán nh u ...cũng có khuynh h ng phá thai đ không ph i b n r n và ch ng t mình còn son tr .

6) Thi u v ng m t đ o lu t ngă c m phá thai m t cách h p lý và tr ng tr các t ch c, b nh vi n, bác sĩ hành ngh phá thai s làm cho phá thai tr thành h p pháp và vô ph ng c u ch a. Gi s t i Hoa K , n u h y b lu t c m phá thai, thì con s phá thai m i năm s lên t i h ng tri u ch không ph i 820,151.

7) M t h th ng cô nhi vi n do tôn giáo đ i u hành v i s tài tr và ki m soát nghiêm ng t c a chính ph , ch c ch n không gi i quy t tr n v n đ c n n phá thai, nh ng s gi m thi u t n n

giết thai nhi, quăng ngoài đường, thùng rác, nghĩa trang v.v...

8) Vai trò của tôn giáo rất quan trọng trong việc giảm thiểu cũng như ngăn ngừa phá thai. Tuy nhiên tôn giáo cũng cần phải tiếp tục giáo dục các đoàn. Cho phép tiếp do phá thai, hoặc ngăn cấm triệt để phá thai đưa vào các đoàn. Chúng ta phải thấy phá thai có thể chấp nhận được trong những trường hợp hợp pháp như: bị hãm hiếp, loạn luân, quái thai, bào thai có khuyết tật bẩm sinh, nếu không phá thai thì tính mạng của người phụ nữ có thể lâm nguy.

Nói về vai trò của tôn giáo, mới đây qua một số website Việt Nam, tôi đã được nhìn thấy hình ảnh của nghìn bà mẹ trẻ tới các chùa để làm lễ cầu siêu cho các thai nhi vô tình tử, trong đó có cả các bác sĩ đã thi hành nhiệm vụ phá thai.

Trong khói hương nghi ngút, trong tiếng kinh, tiếng kệ âm vang của chuông ni, chen lẫn là những tiếng khóc nức nở, ăn năn của các bà mẹ và của các bác sĩ. Và cả tôi, người đang viết bài này cũng không cầm được nước mắt. Chúng ta thấy các hài nhi không được mẹ mới chào đời như chúng ta, chúng ta thấy các bà mẹ đã bỏ đi giọt máu của con mình.

Theo giáo lý Phật giáo Đức Phật, chúng ta không kết tội ai mà tội cả là sự khoan dung, cảm thông và tha thứ. “Tội từ tâm khởi”. Do nhân duyên nghiệp ngã mà con người phạm tội chỉ không một bà mẹ nào muốn giết hại con mình. Do đói nghèo, do tiếm chiếm những quyền lợi xa, phù du của xã hội mà những bà mẹ đó đã không can đảm gánh chịu cái “Quả” hay trách nhiệm do chính mình gây ra. (Nhân).

Những buổi lễ như thế có tác động tâm lý, tâm linh rất lớn, góp phần vào việc ngăn ngừa tội nạn phá thai. Thấy những người ngoài việc lập đàn tràng siêu độ, chúng ta hiểu rằng những gì đang xảy ra ngày hôm nay do chính con người tạo ra, thì những gì tiếp diễn trong ngày mai cũng do chính con người tạo ra. Là người con Phật chúng ta nhất định không chấp nhận để những cay đắng. Bị tổn thương tâm lý, bị người khác làm tổn thương và thẳng tiến xã hội, bị công tác thiếu thiện, bị giáo dục học đường, bị tiếp xúc xã hội, bị sự kiên nhẫn...chúng ta có thể chuyển đổi suy nghĩ, rồi tiếp tục giảm thiểu tội nạn phá thai và giết hại trứng sinh đang lan tràn trên hành tinh này.

Câu hỏi cuối cùng đặt ra ở đây là: Sự nghèo đói, sự thiếu giáo dục, sự thiếu tinh thần trách nhiệm và giáo lý các đoàn... như tội Hủy Quả...là thủ phạm của tội nạn phá thai và giết hại trứng sinh đã đành. Những những cuộc thi hoa hậu, những giới thiệu người đẹp như, những trình diễn

thời trang đắt tiền, cách ăn mặc hàng đang thịnh hành, nhúng tã hộp thác loạn của thanh thiếu niên sinh viên, nhúng quàng cáo hổ mông, húng c, nhúng phim ảnh phóng túng, nhúng hộp đêm, nhúng phòng trà, quán cà-phê ôm, nhúng casino... đã giúp gì cho việc thăng hoa cuộc sống và hạnh phúc của nhân loại... hay nó đang tạo nên một đóa ngọc đầy cám dỗ cho thế hệ trẻ và tạo nên một gánh nặng vô cùng tâm linh lớn vất cho những người còn lại?

Công việc giáo dục thế hệ trẻ thật vô cùng quan trọng. Trẻ em dù mấy năm, ba tuổi cũng phải được giáo dục về tinh thần trách nhiệm. Chúng nó phải được cha mẹ, thầy cô dạy dỗ rằng: Các em, phải biết các em đang làm gì và hậu quả của nó như thế nào.

Khi hậu quả xảy ra thì các em phải có can đảm nhận lãnh trách nhiệm chứ không thể đổ vạ trách nhiệm lên người khác. Tinh thần trách nhiệm, tức hiểu biết được cái gì sẽ xảy ra là trách nhiệm tìm kiếm bắt những phiêu lưu, nhúng dìm dốt, nhúng phóng túng mà thế hệ trẻ nào cũng mắc phải. Không tìm kiếm được mới gọi là xác chết, không tìm cách ngăn ngừa thai, có thai rồi lại phá thai, nếu lưu sinh con rồi thì giết hại hay quăng ngoài đường là tinh thần vô trách nhiệm - vạ tạo gánh nặng cho xã hội và gây khổ đau cho người khác.

Những người sống vô trách nhiệm không thể có chỗ đứng xứng đáng trong một xã hội đang càng ngày càng phức tạp mà tham dự quay cuồng như đồng bão trong thế giới sát-na.

California ngày 17-01-2011

Các chú: Tất cả các con số thông kê đều lấy từ tài liệu trên Internet

Reply Forward